

Ілона Палагута
*Уманський державний
педагогічний університет
імені Павла Тичини
м. Умань*

ПЕДАГОГІЧНА ПІДТРИМКА ЯК ЧИННИК ЗОВНІШНЬОЇ МОТИВАЦІЇ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

Утвердження особистісно орієнтованої парадигми в освіті та індивідуального підходу до дитини у навчанні, вихованні та розвитку зумовлює пошук шляхів всебічної підтримки та допомоги підростаючій особистості у процесі її становлення та самовизначення. Особливої актуальності проблема педагогічної підтримки особистості набуває у зв'язку з мінливими умовами соціуму, що швидко змінюється та не завжди позитивно позначається на процесі соціалізації-індивідуалізації особистості.

У психолого-педагогічній літературі не існує єдиного підходу до визначення поняття «педагогічна підтримка», її розглядають як: особливу сферу педагогічної діяльності, спрямовану на допомогу в розвитку й сприянні саморозвитку майбутніх учителів, вирішенні їх індивідуальних проблем, пов'язаних із просуванням у навчанні, розвиваючи потребу в успішності самостійних дій [1]; систематичну, цілеспрямовану діяльність викладача (або колективу викладачів), яка забезпечує розкриття особистісного потенціалу майбутнього вчителя шляхом надання конкретної допомоги йому в самостійному подоланні труднощів у навчанні та сприяння в самовизначенні й самореалізації особистості фахівця [2]; допомогу студентові в подоланні перешкод, утруднень, спираючись на його суб'єктивний досвід і володіння засобами виявлення й розв'язання своїх проблем [3].

Термін «педагогічна підтримка особистості» вперше застосував О. Газман і за його визначенням її сутність полягає в спільному з вихованцем визначенні інтересів, цілей, можливостей і шляхів подолання перешкод (проблем), які заважають йому зберігати людську гідність і досягти позитивних результатів у навчанні, самовихованні, спілкуванні, способі життя [4]. У цьому визначенні закладено не лише широкий спектр педагогічної дійсності — від постановки мети до технології їх реалізації, але, що для нас особливо важливо, — відображено процес діяльності, спрямований на створення психолого-педагогічних умов успішного розвитку, саморозвитку майбутніх учителів.

Педагогічна підтримка виступає як технологія організації особистісної взаємодії педагога і майбутнього учителя, як педагогічний супровід, процес створення психологічно комфортних умов для особистісного розвитку, як виховна технологія. Педагогічна підтримка розглядається як складна, високотехнологічна, але одночасно система педагогічної взаємодії в умовах сучасного освітнього процесу, як багатовимірний процес, зосереджений на позитивному аспекті й перевагах особистості, що сприяє відновленню віри в себе і свої можливості,

підвищенню резистентності особистості до дестабілізуючим зовнішнім і внутрішнім чинникам, створення оптимальних умов для особистісного розвитку.

Основним напрямком педагогічної підтримки є допомога педагога в професійному розвитку майбутнього учителя, спрямована на актуалізацію власних внутрішніх сил і резервів самореалізації. Педагог має бути людиною творчою та бачити у кожному майбутньому учителі унікальну особистість. Водночас педагог, що надає педагогічну підтримку, відчуває як негативний, так і позитивний вплив збоку майбутнього учителя. І його завдання в тому, щоб зберегти здатність до опору у випадках негативного впливу, виявляти емпатію у випадках позитивного впливу. Основним фактором, що визначає професійну компетентність педагога – тьютора, є гуманістична спрямованість його особистості. На практиці це виявляється як уявлення про абсолютну цінність кожної людини, особистісна і професійна відповідальність, доброта, соціальна справедливість, почуття власної гідності й поваги до гідності іншої людини, терпимість, ввічливість, готовність зрозуміти інших та прийти їм на допомогу.

Отже, педагогічну підтримку майбутніх учителів розуміємо як спеціально організований та контрольований процес, де майбутні учителі отримують кваліфіковану допомогу у засвоєнні професійних норм і цінностей, активному і творчому їх використанні у процесі життєдіяльності, самостійному подоланні труднощів у навчанні та самовизначенні й самореалізації особистості фахівця, а середовище у цьому процесі розглядаємо як пусковий механізм, завдяки якому студент орієнтується на певне підтримуюче освітнє середовище, приймає його як комплекс вимог та потенціалів для власного розвитку.

Література:

1. Коростіянець, Т. П. Становлення концепції педагогічної підтримки як педагогічної інтерпретації філософії свободи [Електронний ресурс] /Т. П. Коростіянець. – Режим доступу до журн. :www.rusnauka.com/31_PRNT_2010/Pedagogica/73685.doc.htm.
2. Крылова, Н. Б. Педагогическая поддержка ребенка в образовании : учебное пособие для вузов / [Михайлова Н. Н., Юсфин С. М.] ; под ред. В. А. Слостенина, И. А. Колесниковой. – М. : Академия, 2006. – 288 с.
3. Купряшина, Н. Д. Педагогическая поддержка в работе учителя и воспитателя/ Нина Дмитриевна Купряшина. – М., 2005. – 250 с.
4. Соціальна педагогіка: підручник / за редакцією проф. А.Й. Капської. - К. : Центр навч. л-ри, 2006. - 468 с.